

معرفی یک مورد نادر تومور سلول های ژرمینال مخلوط تخدمان

زهره ابراهیمی^{*}، زهره خلجی نیا^{**}

* متخصص بیماری های زنان و زایمان، دانشگاه علوم پزشکی قم، قم، ایران.

** کارشناس ارشد مامایی، دانشگاه علوم پزشکی قم، قم، ایران.

چکیده

زمینه و هدف: تومور مخلوط ژرمسل تخدمان بیماری نادر، اما مهاجمی است که بیشتر زنان نوجوان و جوان را در گیر می کند، و در صورت تشخیص و درمان سریع، علاج پذیر است. درمان آن شیمی درمانی پس از جراحی است. در این مقاله یک مورد حاملگی موفقیت آمیز در بیمار مبتلا به تومور سلول های ژرمینال مخلوط تخدمان (کارسینوم امپریونال و تراتوم نارس) گزارش می شود.

معرفی مورد: بیمار خانم نولی پار ۱۸ ساله ای است که با تابلو درد زیر دل، تأخیر در قاعدگی، توده در آدنکس راست و B-HCG مثبت (با شک به حاملگی خارج از رحم)، تحت عمل جراحی قرار گرفت. تشخیص بیماری تومور ژرمسل مخلوط شامل تراتوم نارس و کارسینوم امپریونال بود که جزء نادرترین تومورهای تخدمان می باشد. درمان شامل سالپنگو اووفور کتومی یک طرفه همراه با شیمی درمانی بود. این تومورها بیشتر در سنین جوانی رخ می دهند. بنابراین حفظ باروری حائز اهمیت است. در بیمار گزارش شده با جراحی محافظه کارانه و شیمی درمانی پس از آن، عملکرد طبیعی تخدمان و قدرت باروری حفظ گردید.

کلید واژه ها: تومور مختلط بد خیم؛ ژرمسل تومور؛ تراتوم.

نویسنده مسئول مکاتبات: دانشگاه علوم پزشکی قم، قم، ایران؛

آدرس پست الکترونیکی: zkh6033@yahoo.com

تلفن: ۰۹۱۲۲۵۱۶۰۳۳

تاریخ پذیرش: ۸۷/۱۰/۳

تاریخ دریافت: ۸۷/۵/۲

مقدمه

خوش خیم و بد خیم تخدمان دارای منشاً ژرمسل هستند، فقط ۳٪ این تومورها حالت بد خیم دارند. بد خیمی های ژرمسل، مسئول کمتر از ۵٪ همه سرطان های تخدمان در کشورهای غربی و ۱۵٪ سرطان های تخدمان در آسیا و جوامع آفریقایی - آمریکایی هستند (۲،۱). در دو دهه اول زندگی، تقریباً ۷۰٪ تومورهای تخدمان دارای منشاً ژرمسل هستند و یک سوم این تومورها حالت بد خیم دارند. برخلاف تومورهای اپی تیال تخدمان که رشد نسبتاً آهسته ای دارند، بد خیمی های ژرمسل سریعاً رشد می کنند و اغلب با درد تحت حداد لگن که ناشی از اتساع کپسول، خونریزی یا نکروز است، مشخص می شوند. توده های لگنی سریعاً بزرگ شونده، ممکن است علایم فشاری بر روی مثانه یا رکتوم

در بین همه سرطان های ژنیکولوزیک، بد خیمی های تخدمان بیشترین بحث های بالینی را به خود اختصاص داده اند که نیاز به درمان جدی و غالباً پیچیده ای دارد و باعث تحلیل انرژی روانی و فیزیکی بیمار می شود. سرطان تخدمان از بالاترین موارد مرگ و میر نسبت به موارد بیماری در بین همه بد خیمی های ژنیکولوزیک برخوردار است. سالانه بیش از ۲۳۳۰۰ مورد جدید از این سرطان در ایالات متحده دیده می شود و انتظار می رود که هر سال ۱۳۹۰۰ زن قربانی این بیماری شوند. خطر بروز سرطان تخدمان در طی زندگی زنان حدود ۱/۵٪ و خطر مرگ به دلیل سرطان تخدمان تقریباً ۱٪ می باشد (۱). تومورهای ژرمسل، از ژرمسل های اولیه تخدمان مشتق می شوند، حدود ۲۰-۲۵٪ همه نئوپلاسم های

زهره خلنجی نیا و همکاران

توده ۱۰۳* میلی متر با یک رحم خالی را نشان داد. با احتمال حاملگی خارج از رحم یا درموئید تومور تحت عمل جراحی قرار گرفت. در طی عمل، حاملگی خارج از رحم رد و اقدام به برداشتن تومور (سالپیکوآوفور کتومی یک طرف)، نمونه برداری از امتنوم، نمونه گیری از مایع، شستشوی صفاق و جراحی تجسسی شد. اندازه نسبی تومور در حین عمل ۱۵۰* میلی متر بود. پس از عمل جراحی، بدون علایمی از سقط B-HCG منفی شده و جواب پاتولوژی تراتوم نارس (بدخیم) درجه ۲ گزارش گردید. B-HCG با توجه به این که تراتوم نارس هرگز قادر به ترشح نمی باشد و بیمار هم حامله نبوده، مجدداً اقدام به بررسی پاتولوژی شد که پاسخ تومور ژرمسل مخلوط شامل تراتوم نارس (بیش از ۲/۳) و کارسینوم امبریونال بود که جزء نادرترین تومورهای تخدمان است. در بررسی های تکمیلی، در گیری در سایر نقاط وجود نداشت و این تومور در مرحله Ia مورد عمل جراحی قرار گرفته بود. با وجود منفی شدن B-HCG، آلفا-فتورپروتئین هنوز در خون بیمار بالا بود. بنابراین پس از عمل تحت کمoterapی با BEP (بلئومایسین، اتوپوزاید، سیس پلاتین) قرار گرفت، سپس B-HCG و AFP بیمار منفی شد. پس از پی گیری ۲/۵ ساله و عدم عود بیماری، بیمار در سال ۱۳۸۶ باردار و در هفته ۳۹ بارداری به علت کاهش مایع آمنوتیک و دیسترنس تنفسی تحت عمل سزارین قرار گرفت و در بررسی تجسسی حین عمل علایمی از عود مشاهده نگردید، فقط یک ضایعه مشکوک روی تخدمان سمت چپ مشاهده شد که در بیوپسی پاسخ آن جسم زرد در حال جذب گزارش گردید.

بحث

تومور ژرمسل تخدمان، بیماری نادری است که بیشتر زنان نوجوان و جوان را در گیر می کند، اغلب یک طرفه و در صورت تشخیص به موقع و درمان سریع، علاج پذیر است. درمان آن شیمی درمانی پس از جراحی است (۴-۶). در سال ۱۹۷۳ سازمان بهداشت جهانی تومورهای ژرمسل تخدمان را از نظر بافت‌شناسی به دیس ژرمینوم، تراتوم، تومور سینوس اندودرمی، کارسینوم امبریونال، پلی امبریونال، کوریوکارسینوم و انواع مختلط تقسیم‌بندی نمود (۴). کارسینوم امبریونال، تومور فوق العاده نادری است که ۴٪

معرفی یک مورد نادر تومور سلول‌های ژرمینال مخلوط تخدمان

ایجاد کنند. بی‌نظمی‌های قاعدگی نیز ممکن است در بیمارانی که در سین قاعدگی قرار دارند، رخ بددهد. بعضی از بیماران جوان، علایم اولیه نشوپلاسم را به غلط به عنوان علایم حاملگی تفسیر می کنند. این امر می تواند منجر به تأخیر در تشخیص گردد (۱). معانیه فیزیکی، سونوگرافی ترنس واژینال و سنجش تیتر HCG (Alpha-Feto protein) (Human Chorionic Gonadotropin) سرم حهت تشخیص حایز اهمیت می باشند (۳). بدخیمی‌های مخلوط ژرمسل تخدمان، حاوی دو یا چند عنصر از ضایعاتی هستند که جزء تومورهای با منشأ سلول‌های ژرمینال می باشند، در یک گزارش شایع ترین جزء بدخیمی مخلوط، دیس ژرمینوم (۸٪ موارد)، تومورهای سینوس اندودرمی (۷٪ موارد)، تراتوم نارس (۵٪ موارد)، کوریوکارسینوم (۲٪ موارد) و کارسینوم امبریونال (۱٪ موارد) قرار داشتند. کارسینوم امبریونال تخدمان، تومور فوق العاده نادری است که با توجه به فقدان سلول‌های سن سیتیوتروفوبلاست و سیتوتروفوبلاست، از کوریوکارسینوم تخدمان افراد داده می شود. بیماران مبتلا بسیار جوان و محدوده سنی آنها ۴ تا ۲۸ سال است. این بیماران علایم و نشانه‌های بلوغ زودرس یا خونریزی نامنظم را نشان می دهند. این ضایعات غالباً HCG و AFP ترشح می کنند، درمان کارسینوم امبریونال شامل اووفورکتومی یک طرفه و متعاقب آن شیمی درمانی ترکیبی با BEP (بلئومایسین، اتوپوزاید، سیس پلاتین) می باشد (۱). تراتوم‌های نارس حاوی عناصری شبیه بافت‌های مشتق از رویان است. عناصر تراتومی نارس، ممکن است همراه با سایر تومورهای ژرمسل به صورت تومورهای مختلط ژرمسل دیده شوند (۱). در این مطالعه یک بیمار مبتلا به بدخیمی مخلوط ژرمسل تخدمان همراه با کارسینوم امبریونال تخدمان و تراتوم نارس که پس از درمان، حاملگی موفقیت آمیز داشته است، معرفی می گردد.

شرح مورد

بیمار خانم ۱۸ ساله‌ای است که در سال ۱۳۸۳ با علامت درد زیر دل، تأخیر در قاعدگی و B-HCG مثبت مراجعت نمود. در سونوگرافی شکم، رحم خالی، توده ۵ سانتی‌متری در آدنکس راست داشت. مجدداً به فاصله کوتاهی سونوگرافی واژینال جهت رد حاملگی خارج از رحم انجام شد، که نتایج سونوگرافی یک

پی‌گیری کردند، ۳۵ بیمار در مرحله ۱ و ۲، ۱۷ بیمار در مرحله ۳ و ۴ بیماری بودند. بعد از پی‌گیری ۶۸ ماهه، ۱۲ نفر از ۱۶ نفر (۷۵%) که در جهت حامله شدن تلاش نمودند، باردار شدند و بیش از ۱۹ بارداری ثبت گردید (۹). در مطالعه مشابه دیگری گزارش شد، که ۱۱ زن ۲۲ نوزاد سالم بدون هیچ نقصی به دنیا آوردند (۱۰). در گزارش Perrin و همکاران (۱۱)، در مطالعه مشابه دیگری که توسط عزت و کموترایپی درمان شده بودند، که ۱۶ نوزاد سالم بدون هیچ نقصی به دنیا آوردند (۱۲).

بدخیمی‌های مخلوط ژرمسل تخدمان (کارسینوم امبریونال و تراتوم نارس) بسیار نادر هستند. با توجه به این که این تومورها بیشتر در سنین جوانی و نوجوانی رخ می‌دهند و حفظ باروری حائز اهمیت است، تشخیص به موقع و سریع (با در نظر گرفتن علایم بیماری و نشان‌گرها)، انجام عمل جراحی محافظه کارانه همراه با شیمی درمانی و پی‌گیری مناسب موجب حفظ باروری و عملکرد طبیعی تخدمان می‌شود.

بدخیمی‌های تومورهای ژرمسل تخدمان را شامل می‌شود (۳). با توجه به فقدان سلول‌های سن سیتوتروفوبلاست و سیتوتروفوبلاست، از کوریوکارسینوم تخدمان افتراق داده می‌شود. تراتوم‌های نارس، ممکن است همراه با سایر تومورهای ژرمسل به صورت تومورهای مختلط ژرمسل دیده شوند (۱۳، ۱۴). در این مطالعه بیمار مبتلا به بدخیمی مخلوط ژرمسل تخدمان همراه با کارسینوم امبریونال تخدمان و تراتوم نارس، معرفی گردید که پس از درمان، حاملگی موقتی آمیز داشته است. Tangir و همکاران طی ۲۰ سال، ۶۴ زن مبتلا به تومورهای بدخیم تخدمانی ژرمسل را که با جراحی توأم با حفظ باروری و کموترایپی درمان شده بودند؛ معرفی کردند. از ۳۸ زن که در جهت حامله شدن تلاش نمودند، ۲۹ نفر باردار شدند (۷). Zanetta و همکاران در تحقیقی نشان دادند با جراحی محافظه کارانه و شیمی درمانی پس از آن در تومورهای بدخیم تخدمانی ژرمسل، می‌توان عملکرد طبیعی تخدمان و قدرت باروری را حفظ نمود که تأییدی بر گزارش مطالعه حاضر می‌باشد (۸). T de La و همکاران طی ۱۶ سال، ۵۲ زن مبتلا به تومورهای بدخیم تخدمانی ژرمسل که با جراحی توأم با حفظ باروری و کموترایپی درمان شده بودند؛

References:

1. Berek JS, Adashi E, Hillard PA, editors. Ovarian Cancer In: Berek JS. Novak's Gynaecology. 13th ed. Philadelphia: Lippincott Williams & Wilkins; 2002.
2. Ozkaya O, Sezik M, Aydin A, Kapucuoglu N, Kaya H. Mixed Germ Cell Tumor of the Ovary Mimicking Unruptured Ectopic Pregnancy Presenting with Unusually High Serum Alpha-Fetoprotein Level. J Gynecological Surgery 2005;4(2):307-310.
3. Koshy M, Vijayananthan A, Vadiveloo V. Malignant Ovarian Mixed Germ Cell Tumour: A Rare Combination. Biomed Imaging Interv J 2005;1(2):e10.
4. Gershenson DM. Update on Malignant Ovarian Germ Cell Tumors. Cancer 1993;71(4 Suppl):1581-90.
5. Segelov E, Campbell J, Ng M. Cisplatin-Based Chemotherapy for Ovarian Germ Cell Malignancies: the Australian Experience. J Clin Oncol 1994;12(2):378-84.
6. Williams S, Blessing JA, Liao SY. Adjuvant Therapy of Ovarian Germ Cell Tumors with Cisplatin, Etoposide, and Bleomycin: A Trial of the Gynecologic Oncology Group. J Clin Oncol 1994;12(4):701-6.
7. Tangir J, Z Elterman D, Ma W. Reproductive Function after Conservative Surgery and Chemotherapy for Malignant Germ Cell Tumors of the Ovary. Obstet Gynecol 2003;101:251.
8. Zanetta G, Bonazzi C, Cantu M. Survival and Reproductive Function after Treatment of Malignant Germ Cell Ovarian Tumors. J Clin Oncol 2001;19(4):1015-20.
9. T de La MR, Pautier P, Duvillard A, Rey P, Morice C, Haie-Meder P, Kerbrat S, Culin F, Troalen C, Lhomme C. Survival and Reproductive Function of 52 Women Treated Surgery and Bleomycin, Etoposide, Cisplatin (BEP) Chemotherapy for Ovarian Yolk Sac Tumor. Annals of Oncology 2008;19(8):1435-1441.
10. Gershenson DM. Menstrual and Reproductive Function after Treatment with Combination Chemotherapy for Malignant Ovarian Germ Cell Tumors. J Clin Oncol 1988;6:270-275.

11. Perrin LC, Low J, Nicklin JL. Fertility and Ovarian Function after Conservative Surgery for Germ Cell Tumors of the Ovary. Aust N Z J Obstet Gynaecol 1999;39: 243-245.
12. Ezzat A, Raja M, Bakri Y. Malignant Ovarian Germ Cell Tumors: A Survival and Prognostic Analysis. Acta Oncol 1999;38:455-460.